

Ks. prof. dr hab. Robert Tyrała
Rektor Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II w Krakowie
XV editio *Cracoviensis Cogitationis Ecclesialis*
Międzynarodowe Sympozjum pt. „Kościół i Kultura”
4 marca 2024 roku, Rzym

Wielce Szanowny Ojciec Profesorze Andrzeju, organizatorze tego ważnego wydarzenia
Papieskiego Uniwersytetu Jana Pawła II w Krakowie

Panie i Panowie, Księża Profesorowie

Wszyscy Uczestnicy tego międzynarodowego sympozjum

Już sam patronat naszego Prefekta Dykasterii Kultury i Edukacji kard. José Tolentino Calaña de Mendoncy oraz Komitetu Nauk Teologicznych Polskiej Akademii Nauk wskazuje na wyjątkowość tego wydarzenia. Dodając do tego, że wysłuchamy 18 wystąpień prelegentów z wielu stron świata, i że to jubileuszowe wydarzenie ma miejsce w Rzymie, to z całą pewnością – Ojciec Profesorze – nie można było lepiej urządzić tego sympozjum. Całość spajać będą Eucharystie, najpierw w kościele Santa Maria dell'Anima, a kolejnego dnia w bazylice św. Piotra, by wrócić niejako do korzeni chrześcijaństwa. Oczywiście nie odbyłoby się to bez wieczoru teologów oraz wizyty w Ambasadzie Polskiej przy Stolicy Apostolskiej. Dziękujemy za to bogactwo ducha i człowieczeństwa. Dziękujemy za nieustanne poszukiwanie mądrości i posługę myślenia.

Gdy podejmujemy tak ważny temat jakim jest „Kościół i kultura”, to trzeba powrócić do orędzia ojców Soboru Watykańskiego II, którzy do artystów całego świata w dniu 8 grudnia 1965 roku pisali: *nie uchylajcie się od oddania waszego talentu na służbę prawdzie Bożej. Świat, w którym żyjemy, potrzebuje piękna, by nie popaść w beznadziejność. Piękno, podobnie jak prawda, wlewa radość w serca ludzi. A to przez wasze ręce*¹. W 1999 roku papież Jan Paweł II pisząc „List do Artystów” kontynuował tę myśl: *życzę wam wszystkim, drodzy artyści, abyście doznawali twórczych natchnień ze szczególną mocą. Oby piękno, które będziecie przekazywać pokoleniom przyszłości, miało moc wzbudzania w nich zachwyty*². I nie można też w tym kontekście nie wspomnieć, że 21 listopada 2009 roku w kaplicy sykstyńskiej papież Benedykt XVI spotkał się z artystami i mówił do nich: *jesteście strażnikami piękna, dzięki swemu talentowi możecie przemawiać do ludzkich serc, poruszyć wrażliwość indywidualną i wspólnotową, rozbudzić marzenia i nadzieje, poszerzyć horyzonty poznania i zaangażowania człowieka. Bądźcie więc wdzięczni za otrzymane dary i w pełni świadomi ogromnej odpowiedzialności za przekazywanie piękna, komunikowanie w pięknie i poprzez piękno! Także wy poprzez swą sztukę bądźcie głosicielami i świadkami nadziei dla ludzkości*³.

---

¹ Zob. Sobór Watykański II, *Orędzie do artystów*, 8 grudnia 1965.

² Zob. Jan Paweł II, *List do Artystów*, nr 16.

³http://w2.vatican.va/content/benedict-xvi/it/speeches/2009/november/documents/hf_ben-xvi_spe_20091121_artisti.html z dnia 25 lutego 2015 roku.

Jak więc widać linia Kościoła w owym dialogu na przełomie XX i XXI wieku jest jasna. Jak to wszystko – owa relacja kultury i Kościoła, Kościoła i kultury – wygląda, zależy jednak od każdego indywidualnie.

Wydaje się jednak, że to jest dziś bardzo ważny temat, ze względu na charakter naszych czasów i związane z tym wyzwania, jakie stoją obecnie przed Kościołem. A należy przy tym pamiętać, że Kościół zawsze był i nadal jest mecenasem kultury. Trzeba więc ten dialog prowadzić, a jeśli gdzieś już osłabł – odnowić. Być może taka właśnie idea przyświecała papieżowi Franciszkowi, gdy tworzył Dykasterię ds. Kultury i Edukacji? To ważne zadanie połączenia obu ważnych dla przyszłości Kościoła spojrzeń na tę samą Ewangelię. Te dwa skrzydła niech nas zatem niosą wysoko, także podczas tego naukowego i przyjacielskiego dyskursu dzisiaj.

Dziękuję za uwagę